

Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Patrick Breyer protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-582/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Obrada osobnih podataka — Direktiva 95/46/EZ — Članak 2. točka (a) — Članak 7. točka (f) — Pojam „osobni podaci” — Adrese internetskog protokola — Pohranjivanje koje provodi pružatelj usluga internetskih medija — Nacionalni propis koji ne omogućuje da nadzornik uzme o obzir postavljene zakoniti interes)

(2016/C 475/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Patrick Breyer

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 2. točku (a) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka treba tumačiti na način da dinamična IP adresa koju pohrani pružatelj usluga informatičkih medija prilikom posjeta osobe internetskoj stranici koju taj pružatelj čini dostupnom javnosti predstavlja, u odnosu na tog pružatelja, osobni podatak u smislu te odredbe, ako raspolaze pravnim sredstvima koji mu omogućuju identifikaciju navedene osobe pomoću dodatnih informacija kojima raspolaze pružatelj internetskog pristupa te osobe.
2. Članak 7. točku (f) Direktive 96/45 treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice prema kojem pružatelj usluga internetskih medija može prikupljati i koristiti osobne podatke korisnika tih usluga bez njegove dozvole samo u dijelu u kojem su to prikupljanje i to korištenje potrebni kako bi omogućio i obračunao konkretno korištenje tih usluga od tog korisnika a da cilj osiguranja općeg funkcioniranja tih usluga ne može opravdati korištenje tim podacima nakon sesije njegova posjeta.

⁽¹⁾ SL C 89, 16. 3. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht München – Njemačka) – Josef Plöckl protiv Finanzamt Schrobenhausen

(Predmet C-24/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Šesta direktiva — Članak 28.c A točke (a) i (d) — Prijenos robe unutar Europske unije — Pravo na izuzeće — Nepoštovanje obveze dostavljanja identifikacijskog broja za PDV dodijeljenog od strane države članice odredišta — Nepostojanje ozbiljnih indicija o postojanju utaje poreza — Odbijanje korištenja izuzeća — Dopuštenost)

(2016/C 475/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Josef Plöckl

Tuženik: Finanzamt Schrobenhausen

Izreka

Članak 22. stavak 8. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena porezna osnovica, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2005/92/EEZ od 12. prosinca 2005., u verziji koja proizlazi iz članka 28.h te Šeste direktive, i članak 28.c A točku (a) prvi podstavak i točku (d) te navedene direktive treba tumačiti na način da im se protivi to da porezna uprava države članice podrijetla odbije izuzeti od poreza na dodanu vrijednost prijenos unutar Zajednice zbog toga što porezni obveznik nije dostavio identifikacijski broj za porez na dodanu vrijednost koji je dodijelila država odredišta, ako ne postoje nikakve ozbiljne indicije koje bi ukazivale na postojanje utaje, ako je roba prenesena u drugu državu članicu i ako su također ispunjeni drugi uvjeti za izuzeće.

(¹) SL C 138, 27. 4. 2015.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Republik Griechenland protiv Grigorios Nikiforidis**

(Predmet C-135/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Mjerodavno pravo za ugovor o radu — Uredba (EZ) br. 593/2008 — Članak 28. — Područje primjene *ratione temporis* — Članak 9. — Pojam ‚prevladavajuće obvezne odredbe‘ — Primjena prevladavajućih obveznih odredaba država članica koje nisu država pred čijim se sudom vodi postupak — Zakonodavstvo države članice koje predviđa smanjenje plaća u javnom sektoru zbog proračunske krize — Dužnost lojalne suradnje)

(2016/C 475/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Republik Griechenland

Tuženik: Grigorios Nikiforidis

Izreka

1. Članak 28. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) treba tumačiti na način da je radni ugovorni odnos koji je nastao prije 17. prosinca 2009. obuhvaćen područjem primjene te uredbe samo ako je taj odnos uzajamnom suglasnošću ugovornih stranaka nakon tog datuma izmijenjen u takvom opsegu da treba smatrati da je od navedenog datuma sklopljen novi ugovor o radu, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.